

خانه‌هایی که در من جا ماندند

www.ketab.ir

مریم ارمنان

عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی قزوین

شیدا خوانساری

عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی قزوین

محدثه شفیعیان

پژوهشگر دکتری دانشگاه آزاد اسلامی قزوین

چاپ اول: بهمن ماه ۱۳۹۴

مجموعه کتاب‌های «خانه‌هایی که در من جا ماندند»

ارمغان، مریم، ۱۳۶۲-

خانه‌هایی که در من جاماندند/ مریم ارمغان، شیدا خوانساری، محدثه شفیعیان
مشهد: کتابکده کسری، ۱۴۰۰.

۲۲۰ ص.؛ مصور.

شابک:

۹۷۸-۶۲۲-۶۹۶۳-۴۰-۴

فهرست نویسی: فیبا

موضوع: داستان‌های فارسی - قرن ۱۴ - تاریخ و نقد Persian fiction - 20th century - History and criticism

Home in literature

موضوع: خانه در ادبیات

شناسه افزوده: خوانساری، شیدا، ۱۳۵۴-

شناسه افزوده: شفیعیان، محدثه، ۱۳۶۹-

PIR۳۸۶۹

۸۵۳/۶۲۰۹

۸۵۲۶۸۴۸

رده بندی کنگره:

رده بندی دیویی:

شماره کتابشناسی ملی:

کتابکده تخصصی هنر، معماری و شهرسازی کسری

خانه‌هایی که در من جاماندند

مریم ارمغان - شیدا خوانساری - محدثه شفیعیان

صفحه آرای: منا گندمکار

چاپ اول: پاییز ۱۴۰۰

شمارگان: ۵۰۰

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۹۶۳-۴۰-۴

انتشارات: کتابکده کسری

نشانی: مشهد فلسطین ۱۴ پلاک ۱۰ تلفن: ۳۷۶۷۰۰۱۹ ۰۵۱

وبسایت و فروشگاه اینترنتی: www.kasrapublishing.ir

کلیه حقوق چاپ و نشر این کتاب برای انتشارات کتابکده کسری محفوظ است. هر گونه تصویربرداری و کثیر اعم از نسخه کاغذی و دیجیتال و... از تمام یا بخشی از این کتاب ممنوع و موجب پیگرد قانونی است.

— فهرست

۷ — پیش‌گفتار: خانه

۱۱ — معرفی کتاب‌های داستانی

۱۵ — درباره‌ی نوشتار این کتاب

۱۹ — حضور

۵۱ — حریم

۱۰۱ — مالکیت

۱۴۳ — مرز

۱۷۱ — زنانگی

۱۹۳ — قدرت

۲۰۷ — پس‌گفتار: بی‌خانمانی

۲۱۳ — منابع

۲۱۷ — نمایه موضوعی

— پیش‌گفتار: خانه

نوربرگ-شولتز^۱ (۱۹۸۰) در کتاب «روح مکان: به سمت پدیدارشناسی معماری»^۲ نیاز به محیط معنادر را نیاز بنیادین انسان می‌داند. او همچنین بیان می‌کند منبع داده‌های برخی فیلسوفان، که به موضوع «زیست-جهان»^۳ پرداخته‌اند، زبان و ادبیات است. از نظر او، شعر توانایی برآوردن نیاز بنیادین انسان، یعنی معنا دادن به هستی انسان را دارد. داستان‌ها برای توصیف رویدادها به محیطی نیاز دارند که باورپذیری آن‌ها را ممکن کند. در داستان، با توصیف فضاها و معماری و شهری متعددی روبه‌رو هستیم؛ بناهای عمومی تنها تصویری از زندگی را ارائه می‌دهند، در حالی که خانه خود زندگی است. خانه در داستان تنها با ویژگی‌های کالبدی ظاهر نمی‌شود بلکه با روایت داستان، ابعادی از مفاهیم که معنای خانه را محقق می‌کنند، پدیدار می‌شوند.

تجربه‌ی فضای معماری از خانه آغاز می‌شود؛ جهانی کوچک تا حدی رها از قید و بندها و هنجارهای تحمیل‌شده‌ی جهان بیرون، که می‌تواند آزادی، امنیت و حریم را ایجاد کند. خانه، کانون خاطرات و انباشتگی معناست و کیفیت تجربه‌ی ما از فضای خانه، وابسته به میزان تحقق یافتن این معناست. بنیادی‌ترین تجربه‌های ما از فضای معماری، در خانه شکل گرفته است. خانه، انباشته‌ای از ذهنیات، از گذشته تا آینده است. ظرفی است که تاریخ را نظاره کرده و در آن زیسته است. مکانی است که رخ دادن رویدادها را امکان‌پذیر می‌کند و داستان‌ها آن را زندگی و روایت کرده‌اند.

1- Christian Norberg Schulz

2- Toward a phenomenology of architecture

3- Life-world